

Discipulos intelligit; per insufflationem Spiritus Sancti, ex terrenis redditos spirituales. Quod quæ ei Divinas abscribit operationes, idem hoc est cum eo, quod in Psalmis, Dominus virtutum, & Rex gloriæ indigitatur. Azoara 19. dicit: *Sacerdotes atque Pontifices, substantias hominum gratis (id est, sine fructu spirituali) comedentes, non rectam viam proficiscendo, vos viri boni, improbate. Omnis thesaurizans aurum & argentum, nec expendens in Dei nomine, malum gravissimum sortitur: ipsiusque die futuro, venientis ad gehennam frons & latera, dorsum & nares, inde comburentur.* Hisce perversum Christianismum, simul prænuntiare, atque detestari videtur. Ibidem quæ sequuntur, pietatis non obscuram scintillam referre videntur. *Vos viri boni, ait, cum vobis injungitur iter Dei, cur recusatis; hoc seculum plus quam aliud diligentes? cum sue res, ad alterius comparisonem nihil sint. Ire nolentibus Deus summam pœnam inferet: alios eorum locis asciscens; cui nemo nocere potest, cum omnipotens ipse sit: licet vestrum auxilium desit, Deus tamen minimè suum auxilium subtrahit.* Itidem eodem loco docet, quid sit in spiritu orare: in cordis nempe nostri, non in aliquo manu facto Templo. *Melius est, inquit, orationes fundere in Templo, timore Dei fundato: ubi se lavare volentes commorantur, Deo munditiam volente.* Quod etenim melius est templum Dei; gratiâ fundatum, an illud quod super præcipitium, convexum & concavum ædificatum, ruinâ suâ, in gehennæ ignem suos secum devertit. Ibidem quoque dicit: *Si de mandatis tibi missis quicquam dubitas, antecessorum tuorum libros legendo, veritatem tibi missam agnosces; ne sis ambiguus, nunc negans nunc affirmans.* Jubet ergo, in dubio ad libros priores recurri, & etiam admittit, quod veriores seu meliores libri ostendantur, illis